

Dosarul nr. 2ra-272/19

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (Vl. Craveț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

Î N C H E I E R E

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Moltov Igor împotriva Primăriei or. Drochia și primarului or. Drochia cu privire la contestarea dispozițiilor, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de către Moltov Igor, s-a casat parțial hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admitere a acțiunii, în rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut

c o n s t a t ă :

La data de 30 ianuarie 2017, Moltov Igor a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Primăriei or. Drochia și primarului or. Drochia cu privire la contestarea dispozițiilor, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că începând cu 31 octombrie 2012 a activat în calitate de manager al IM „Apă Canal Drochia”, în baza contractului de management încheiat cu primarul or. Drochia, Grozavu Igor, și dispoziției Primarului or. Drochia nr. 03-1/68 din 31 octombrie 2012.

Însă, prin dispoziția nr. 03-1/111 din 24 august 2015 a primarului or. Drochia, Cereteu Nina, a fost eliberat din funcția deținută, adică au încetat relațiile de muncă stabilite prin contractul din 31 octombrie 2012, care prin hotărârea din 03 noiembrie 2016 a Judecătoriei Drochia, a fost anulată, cu restabilirea lui în funcție.

A invocat că tot în aceeași zi - 03 noiembrie 2016, s-a adresat cu cerere la Primăria or. Drochia privind restabilirea lui în funcție, prezentând în acest sens dispozitivul hotărârii din 03 noiembrie 2016 a Judecătoriei Drochia și titlul executoriu.

La 04 noiembrie 2016, viceprimarul or. Drochia, Darii Victor, care la acel moment deținea și funcția de primar interimar al or. Drochia, a emis concomitent două dispoziții

nr. 03-1/209, prin care a fost restabilit la locul de muncă și nr. 03-1/210 de eliberare a lui din funcție.

A susținut reclamantul că dispoziția nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016 a fost emisă neîntemeiat și ilegal, deoarece a fost încălcată procedura de adoptare a acesteia, și anume, contrar prevederilor art. 86 alin. (1) pct. t) din Codul muncii, nu a fost emisă dispoziția despre abrogarea dispoziției primarului or. Drochia nr. 03-1/111 din 24 august 2015 privind concedierea dânsului și nu a fost emisă dispoziție privind concedierea lucrătorului, Rotaru Andrian, care până la data de 04 noiembrie 2016, a ocupat funcția anterior deținută de către el.

La fel, este nefondat și temeiul concedierii indicat în dispoziția nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016, cu trimitere la prevederile art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii – comiterea de către salariatul care gestionează mijloace bănești sau valori materiale a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv, deoarece el, nefiind conducătorul întreprinderii, nu este persoana care gestionează nemijlocit mijloace bănești sau valori materiale, precum și nici nu este persoana cu care a fost încheiat contract de răspundere materială, respectiv, prevederile art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii nu pot fi aplicate în privința lui.

De altfel, prin dispoziția nominalizată, angajatorul prin concediere l-a sancționat disciplinar pentru o faptă pe care nici nu a comis-o.

Mai mult ca atât, chiar și în situația în care ar fi săvârșit vre-o încălcare la locul de muncă, procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare urma a fi efectuată în conformitate cu prevederile art. 208, 209 și 210 din Codul muncii.

A notat că angajatorul nici nu i-a solicitat explicație în formă scrisă privitor la pretinsele încălcări comise.

Afară de aceasta, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată mai târziu de termenul de 6 luni de la momentul comiterii abaterii disciplinare, pe când începând cu 24 august 2015 până la data concedierii repetate, adică până la 04 noiembrie 2016, el nu a avut posibilitate să săvârșească careva încălcări, deoarece nu a activat în această perioadă de timp.

Pe lângă acestea, angajatorul contrar art. 210 alin. (1) din Codul muncii, nu a explicat termenul și modalitatea contestării aplicării sancțiunii disciplinare.

A menționat reclamantul că, nefiind de acord cu dispoziția Primarului interimar al or. Drochia nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016, s-a adresat cu cerere către Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, solicitând verificarea legalității actului administrativ enunțat.

Prin notificarea nr. 1304/OT 9-78 din 02 decembrie 2016, adresată primarului or. Drochia, Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei Stat a solicitat abrogarea dispoziției nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016 „Cu privire la eliberarea din funcție a dlui Igor Moltov”, ca fiind ilegală.

Prin dispoziția primarului interimar al or. Drochia, Darii Victor nr. 03-1/230 din 07 decembrie 2016, a fost restabilit în funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”.

A declarat că începând cu 08 decembrie 2016 până la 21 decembrie 2016 a activat în funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”, deoarece la data de 21 decembrie 2016 primarul or. Drochia, Cereteu Nina, care la acel moment se afla în concediul de maternitate în baza dispoziției nr. 03-1/191 din 03 octombrie 2016, a emis dispoziția nr. 03-1/239, prin care a fost anulată dispoziția nr. 03-1/230 din 07 decembrie 2016, drept

motiv a fost invocat faptul că hotărârea din 03 noiembrie 2016 a Judecătoriei Drochia, prin care el a fost restabilit la locul de muncă, a fost contestată cu apel.

A considerat reclamantul că dispoziția nr. 03-1/239 din 21 decembrie 2016 a fost emisă neîntemeiat și ilegal, deoarece primarul or. Drochia, Cereteu Nina, nu dispunea de astfel de împuterniciri, aflându-se la acel moment în concediu de maternitate.

La fel, depunerea apelului nu a anulat însăși hotărârea Judecătoriei Drochia din 03 noiembrie 2016 privind restabilirea lui în funcție și nu poate servi ca temei de concediere, care nici nu este prevăzut de legislația muncii.

Mai mult ca atât, au fost încălcate prevederile art. 87 din Codul muncii, adică concedierea a avut loc fără acordul sau consultarea prealabilă a organului sindical.

A reținut că primarul or. Drochia, Cereteu Nina, neavând împuterniciri, a emis un șir de dispoziții: nr. 03-1/237 din 21 decembrie 2016 privind modificarea împuternicirilor viceprimarului; nr. 03-1-238 din 21 decembrie 2016 privind numirea lui Rusu Pavel în funcția de primar interimar pe perioada absenței ei începând cu 22 decembrie 2016, și, doar după ce el a invocat că Cereteu Nina nu a dispus de împuterniciri, la 22 decembrie 2016 a fost emisă dispoziția nr. 03-1/240, datată cu ziua de 21 decembrie 2016, privind rechemarea ei din concediul de maternitate, la fel ilegale.

Faptul lipsei împuternicirilor se dovedește prin consecutivitatea dispozițiilor emise.

În contextul expus, a indicat reclamantul că atât dispoziția primarului interimar al or. Drochia, Darii Victor, nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016 privind concedierea lui din funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”, cât și dispoziția primarului or. Drochia, Cereteu Nina, nr. 03-1/239 din 21 decembrie 2016 privind concedierea lui din funcție, sunt ilegale și urmează a fi anulate, cu restabilirea lui în funcție.

A menționat că la 10 ianuarie 2017, Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a expediat în adresa Primăriei or. Drochia notificarea nr. 1304/OT9-03, prin care a solicitat abrogarea dispoziției nr. 03-1/239 din 21 decembrie 2016 „Cu privire la anularea dispozițiilor nr. 03-1/230 din 07 decembrie 2016 și nr. 03-1/232 din 21 decembrie 2016”, ca fiind emisă ilegal.

Distinct de aceasta, a reținut reclamantul că pentru perioada absenței forțate de la muncă angajatorul urmează să-i achite despăgubire reieșind din salariul de funcție de 9.900 de lei, cu adausuri prevăzute de legislație, ce constituie 10.890 de lei lunar.

De asemenea, prin acțiunile pârâților, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral pe care îl estimează în mărime de 40.000 de lei, deoarece a avut de suferit emoțional și psihic, fiindu-i denigrată reputația profesională.

Astfel, a cerut Moltov Igor anularea dispozițiilor nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016, emisă de către primarul interimar al or. Drochia, Darii Victor, privind eliberarea lui din funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia” și nr. 03-1/239 din 21 decembrie 2016, emisă de către primarul or. Drochia, Cereteu Nina, privind anularea dispoziției nr. 03-1/230 din 07 decembrie 2016. Restabilirea lui în funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”. Încasarea din contul Primăriei or. Drochia în beneficiul său a sumei de 156.289 de lei cu titlu de despăgubire pentru perioada absenței forțate de la muncă 03 noiembrie 2016 – 26 ianuarie 2018 și a sumei de 40.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central acțiunea a fost admisă în parte, și a fost anulată dispoziția nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016 emisă de către primarul interimar al or. Drochia, Darii Victor, privind eliberarea lui Moltov Igor din funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia” și încetat procesul în

cauza civilă la acțiunea lui Moltov Igor împotriva Primăriei or. Drochia și primarului or. Drochia cu privire la anularea dispoziției nr. 03-1/239 din 21 decembrie 2016 emisă de către primarul or. Drochia, Cereteu Nina, privind anularea dispoziției nr. 03-1/230 din 07 decembrie 2016. A fost restabilit Moltov Igor în funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”, până la atingerea vârstei de 65 de ani. S-a încasat din contul Primăriei or. Drochia în beneficiul lui Igor Moltov salariul pentru absența forțată de la muncă. S-a încasat din contul Primăriei or. Drochia în beneficiul lui Moltov Igor suma de 10.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că pârâta Primăria or. Drochia la emiterea dispoziției nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016 nu a specificat care a fost motivul concedierii lui Igor Moltov din funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”, deoarece la actele cauzei nu se atestă probe justificative prin care s-ar fi confirmat faptul comiterii de către reclamant a cărorva abateri disciplinare ce ar cădea nemijlocit sub incidența prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, pentru concedierea reclamantului.

Or, sarcina probațiunii eliberării din funcție aparține exclusiv angajatorului, care nu a intervenit în fața judecății cu probe ce ar confirma cu certitudine temeiul eliberării din funcție a lui Moltov Igor, fapt ce a condiționat în mod inevitabil restabilirea ultimului în funcție.

Cu atât mai mult, că legalitatea eliberării din funcție a lui Moltov Igor a fost verificată minuțios și de către Oficiul teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, care prin notificările sale nr. 1304/OT 9-78 din 02 decembrie 2016 și nr. 1304/OT9-03 din 10 ianuarie 2017, a solicitat primarului or. Drochia abrogarea dispoziției nr. 03-1/210 din 04 noiembrie 2016 „Cu privire la eliberarea din funcție a dlui Igor Moltov” și a dispoziției nr. 03-1/239 din 21 decembrie 2016 „Cu privire la anularea dispozițiilor nr. 03-1/230 din 07 decembrie 2016”, ca fiind emise ilegal.

Referitor la pretenția lui Moltov Igor privind anularea dispoziției nr. 03-1/239 din 21 decembrie 2016 emisă de către primarul or. Drochia, Cereteu Nina, prima instanță a menționat că prin hotărârea din 11 august 2017 a Judecătoriei Drochia, actul administrativ enunțat a fost deja anulat.

Prin decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către Moltov Igor și s-a casat parțial hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, în partea restabilirii în funcție, încasării despăgubirii pentru absența forțată de la muncă și reparării prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care a fost restabilit Moltov Igor în funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”. S-a încasat din contul Primăriei or Drochia în beneficiul lui Igor Moltov despăgubirea pentru absența forțată de muncă în mărime de 188.485 de lei pentru perioada 03 noiembrie 2016 – 20 aprilie 2018. S-a încasat din contul Primăriei or. Drochia în beneficiul lui Moltov Igor suma de 15.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că prima instanță corect a dispus restabilirea lui Molotov Igor în funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”, însă concluzia dată s-a dovedit a fi înafara limitei pretențiilor formulate de către Moltov Igor în acțiunea sa, și anume restabilirea acestuia la locul de muncă până la atingerea vârstei de 65 de ani, ce vine în contradicție cu prevederile art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

A stabilit instanța de apel că odată ce prima instanță a emis hotărârea peste limitele cerințelor formulate de către reclamantul Moltov Igor această situație urmează a fi corectată prin emiterea unei hotărâri noi în această latură, urmând a fi dispusă doar asupra restabilirii lui Moltov Igor în funcția de manager al ÎM „Apă Canal Drochia”.

La fel, cu trimitere la prevederile art. 90 din Codul muncii, instanța de apel a menționat că în perioada 04 noiembrie 2016 – până la restabilirea lui Moltov Igor la locul de muncă – 20 aprilie 2018, acesta nu a activat, suportând în acest sens pierderi salariale.

Excepție, de la această perioadă făcând intervalul de timp de la 07 decembrie 2016 până la 21 decembrie 2016, când a fost restabilit Moltov Igor la locul de muncă pe o perioadă scurtă de timp în urma notificării Oficiului teritorial Soroca al Cancelariei de Stat.

Concomitent, a notat instanța de apel că în perioada neactivării lui Moltov Igor, a fost inclusă și ziua de 03 noiembrie 2016 – data emiterii titlului executoriu nr. 26-3-2597-20112015, ca prima zi de lucru, or, reclamantul la 03 noiembrie 2016 s-a prezentat la locul de muncă, fapt confirmat prin ștampila Primăriei or. Drochia, prin urmare, pentru ziua dată, reclamantul, de asemenea, a avut pierderi salariale din vina angajatorului.

A constatat instanța de apel că în perioada 03 noiembrie 2016 – 01 noiembrie 2017 mărimea lunară a salariului mediu al lui Igor Moltov a constituit suma de 10.890 de lei, compusă din 9.900 de lei salariul tarifar și 990 de lei spor la salariu în mărime de 10%, iar pentru perioada 01 noiembrie 2017 – 20 aprilie 2018, mărimea salariului mediu al reclamantului a constituit suma de 11.385 de lei, compusă din 9.900 de lei salariul tarifar și 1.485 de lei spor la salariu în mărime de 15%.

A concluzionat instanța de apel că pierderile salariale ale lui Moltov Igor pentru toată perioada absenței forțate de la serviciu se compune din suma de 188.485 de lei, dintre care pentru luna noiembrie 2016 (27 de zile) – 9.801 lei; pentru luna decembrie 2016 (15 zile) – 5.269 de lei și pentru aprilie 2018 (20 de zile) – 7.590 de lei.

Dat fiind faptul că prima instanță nu a elucidat și constatat pe deplin chestiunea legată de despăgubirea reclamantului pentru absența forțată de la locul de muncă, dispunând doar încasarea acesteia, fără a concretiza cuantumul sumei supuse încasării, ce a condiționat imposibilitatea executării unei asemenea soluții, instanța de apel a considerat necesar de a înlătura lacuna dată, cu dispunerea încasării din contul Primăriei or. Drochia în beneficiul lui Igor Moltov a sumei de 188.485 de lei cu titlu de despăgubire pentru absența forțată de la muncă.

Totodată, a stabilit Curtea de Apel Bălți că prima instanță eronat a dispus încasarea din contul Primăriei or. Drochia în beneficiul reclamantului Moltov Igor doar a sumei de 10.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, care după opinia instanței de apel, reieșind din circumstanțele cauzei și mărimea salariului mediu lunar al ultimului, care la moment constituie 11.385 de lei, iar la momentul concedierii 10.890 de lei, nu este rezonabilă, disproporțional de mică, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 90 alin. (3) din Codul muncii, care stipulează că mărimea prejudiciului moral în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului eliberat nelegitim din serviciu nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

A conchis instanța de apel, că ținând cont de principiul compensării echitabile în coraport cu natura valorilor lezate, suma de 15.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral este una echitabilă și rezonabilă ca mărime, proporțională cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de Igor Moltov ca urmare a privării ilegale de dreptul de a munci.

La data de 14 decembrie 2018, Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu modificarea deciziei instanței de apel în partea încasării despăgubirii pentru absența forțată de la locul de muncă prin micșorarea sumei de la 188.485 de lei, încasată pentru perioada 03 noiembrie 2016 – 20 aprilie 2018, până la 38.173,16 lei pentru perioada 03 noiembrie 2016 – 11 mai 2017.

În susținerea recursului Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia au invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 15 ianuarie 2019, în adresa lui Igor Moltov a fost expediată copia recursului declarat de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 05 februarie 2019, Moltov Igor a depus referință, solicitând să fie respins recursul declarat de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia, cu menținerea deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a litigiului, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Totodată, potrivit art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Instanța de recurs reține că potrivit informației de pe pagina web a Curții de Apel Bălți: www.cab.instante.justice.md, decizia din 20 septembrie 2018 a fost publicată la 15 octombrie 2018.

Subsidiar, din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa Primăriei or. Drochia și primarului or. Drochia la 16 octombrie 2018 (f.d. 248, vol. I), recepționată de către aceștia la 22 octombrie 2018 (f.d. 249-250, vol. I).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 14 decembrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, precum și explicațiilor date de către reprezentantul acestora – Beleaev Carolina în cadrul ședinței instanței de apel asupra cărora Curtea de Apel Bălți s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 188-189, 231-235, vol. I).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenții nu au evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia au avut posibilitatea de a fi

auziți de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Primăria or. Drochia și primarul or. Drochia împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Moltov Igor împotriva Primăriei or. Drochia și primarului or. Drochia cu privire la contestarea dispozițiilor, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic